

attanással törik darabokra az aszfalton.

Egy óra óta tart a felvonulás. Harmsworth állja a rettentő napot, kis cserkészfiu ernyőt akar feje fölé tartani. Tiltakozva elhárítja.

Most jönnek a társadalmi egyesületek, a városok, falvak küldöttségei és elhalmozzák virágokkal, ajándékokkal. A vitézek fokost adnak át. Vásárhely pompásművü dobozban bronz rózsát. Vásárhelyről 2000-en jöttek át és jó negyedóraig tartott, míg elvonultak a dízsátor előtt.

A hódmezővásárhelyiek sorai közül egy bájos szőke fiatal leány, a háboruban elesett dr. Langfelder Artur törzsorvos árvája, Langfelder Zsuzsa lépett az emelvény elé és maga készítetett gyermekjátékokat nyújtott át Harmsworthnak azzal az óhajával, hogy vigye haza azokat egy magyar hadiárvától a két legboldogabb angol kisleánynak.

Az ajándékok egész tömegével lepték el Harmsworthot, külön asztalt kellett felállítani, amely roskadozott az emléktárgyak tömege alatt.

A tápéjaktól szatyrot kapott, a dorozsmaiak egy gyönyörű Nyilassy-képpel kedveskedtek. Sok babát kapott, remek kézimunkákat. Egyike a legmeghatóbb jeleneteknek az volt, amikor Papp Gábor lépett Esmond Harmsworth elé és átnyújtotta neki saját festményét, amely erdélyi faluvéget ábrázol. Bába Károly fajtiszta magyar kőlövizslát adott át a képviselőnek.

De mindennél megkapóbb volt a felvonulók mámoros és lelkes ünneplése, amelyben lord Rothermere fiát részesítették. Orosháza, Algyő, Dorozsma, Szentés, Tápé, Sándorfalva, Sövényháza, Kübekháza, Apátfalva, Csanádpalota, Mezőkovácsháza, Röske, Alsó, Felsőtanya, Szatymaz, Domaszék egyszerű népe melegen érző szívének túlradó szeretetét hozta el.

— Az isten áldja mög lelköm gyereköm! — kiáltja feléje a menetből egy öreg, töpörödött néni.

Három gyevi menyecske egyenesen táncra perdült előtte. Bájos jelenet volt, mindenkit mélyen meghatott a szeretetnek ez a mesterkéletlen, őszerejű megnyilatkozása.

Két óra hosszáig állott ott Harmsworth a fáradtság legkisebb jele nélkül, pedig körülötte jobbra-balra, percenként vitték ki az ájult embereket.

Özvegy Winkler Sándorné járult most Harmsworth elé s mint lord Rothermere személyes ismerőse és tisztelője, gyönyörű selemkendőt nyújtott át.

Közben egész zászlóerdő sorakozott a Kosuth-szobor elé, ahova a különböző testületek zászlótartóit helyezték el. Három zenekar felváltva huzta a menetet, amely alig-alig akart ritkulni. Három órákor ért véget a hatvanezer ember felvonulása, amelynél különbet még sohasem láttak Szegeden. Egy és egy negyed órással később indult el Harmsworth és kísérete a város díszbédjére.

Bankett Harmsworth beszédével

Félnégykor kezdődött az ebéd. Szűk és keskeny asztalokon volt terítve, hideg ételekkel, de kitűnő mérgezi rizlinggel és burgundi vörössel. Harmsworth Nagy Emil és gróf Teleki Pál között ült. A páholyokból érdeklődő hölgyek nézték végig az ebédet. A menü ez volt:

Karfiol leves.
Velős palacsinta.
Bélszín körözve.
Rántott csirke saláta és burgonyával.
Torta.
Fekete kávé.

A levesnél angol szavaltot mondott Baranyai Erzsébet. A peccsenyénél gróf Teleki Pál a kormányzóra és az angol királyra ültette poharát.

Dr. Tonelli Sándor az újságírók névében beszél

és kifejtette, hogy ha valaki azt kívánná tőle, hogy néhány szóban foglalja össze Magyarország mai helyzetét, azt mondhatná, hogy ez a határtalan lehetetlenségek országa. Az egész ország együtt eszményi, geológiai, gazdasági és földrajzi egység, egyöntetű, önmagát eltartó terület. Szétválasztva egymástól ezer négyszög mértékű fe-

ület, természetes határok és a független nemzeti élet előfeltételei nélkül. Mégis a halálra ítélt és darabokra szaggatott nemzet él és jövőjébe vetett bizodalma sehasem volt erősebb, mint megpróbáltatásának óráiban.

Két előfeltétel van azonban, amely a dolgok természetes fejlődését meggyorsíthatja. A megcsontított ország határain belül a békés, de kitartó munka, a határokon kívül pedig azoknak a barátaiknak támogatása, akik szintén meg vannak győződve róla, hogy az igazság napjának el kell jönni.

Az összekötő kapocs a két tényező között a modern világ legnagyobb hatalmasága a sajtó.

A magyar sajtó nevében kérem önöket uraim, hogy vigyék magukkal a város polgárainak és az egész nemzetnek köszönetét a brit sajtó ama kiváló képviselőjének, akinek adósa vagyunk a világ lelkiismeretének felébresztéséért, amely a magyar feltámadásnak záloga.

Nagy óvációk között állott fel szólásra Harmsworth képviselő s a következőket mondotta:

— Tele van a lelkem csodálattal a szép város iránt és a pompás parasztság iránt, amely előtttem ma elvonult. Tudom, hogy Magyarország népének még ma is legfőbb foglalkozása a mezőgazdaság és amennyire a magyar vidéket láttam, őszinte bámulattal kellett adóznom annak a szorgalomnak, amellyel ez a parasztság az őseitől örökölt földet megműveli. Olyan fizikummal és olyan odaadással, amelynek ritkán lelmi párját. A mai délelőttnek

történelmi jelentősége van

és az a lelkes tömeg, amely a történelmi jelentőségű Klauzál-téren előtttem elvonult, bebizonyította előtttem, milyen életerő lakik e népben. Nagy megtiszteltetés ez a fogadtatás az én számomra és tudom, azok az ünne-

Lord Rothermeret díszdoktorrá avatja az egyetem

Már a kora délutáni órákban, amikor még javában tartott a város bankettje, hatalmas tömeg verődött össze az egyetem központi épülete előtt, a Dugonics-téren. Az emberek még egyszer akarták látni a lord fiát, aki edesapja díszdoktori diplomáját átveszi és magával viszi Szegedről. Az egyetem központi épülete ünnepi díszet öltött erre az alkalomra. Az előcsarnokot díszes üvegházzá változtatták a művészi csoportokban felállított pálmák és délszaki növények. A bejáratnál egészen az auláig széles biborszőnyeg futott fel és a kaputól az egyetemi ifjúság állt merev sorfalat.

A tömeg egetverő, lelkes éljenzése pontosan 5 órákor jelezte Esmond Harmsworth érkezését. Utjára virágokat szórtak most és az éljenzés még akkor is tartott, amikor az egyetem bejáratánál dr. Issekutz Béla rektor üdvözölte a mosolygó, fáradhatatlan képviselőt, akit azután felkísért a zsúfolásig megtelt aulába, ahol a meghívott előkelőségek már várakoztak rá és felállva, lelkes éljenzéssel fogadták.

Esmond Harmsworth számára a polgármester és gróf Teleki Pál között jelöltek ki helyet.

Néhány perc múlva a rektor vezetésével bevonult az egyetem hagyományos jelvényekkel feldíszített tanácsa és megkezdődött a díszközgyűlés.

A rektor mondott rövid megnyitó beszédet, miután üdvözölte az egyetem vendégeit, majd felszólította dr. Menyhárt Gáspár professzort, a jogi fakultás dékánját, hogy tegye meg előterjesztését.

Dr. Menyhárt Gáspár a következőket mondotta:

— A szomorú és sötét magyar jelenbe jótékonyan világított be az a meleg fény sugar, amelyet lord Rothermere, a nagy brit államférfi, a tollnak kiváló és bátor harcosa gyújtott fel avégből, hogy egyfelől megmutassa vele a világnak azt a vért és könnyetfakasztó igazságtalanságot, amelyet a magyar nemzet a békeszerződésnek csúfolt trianoni diktátummal a világ hatalmasai elkövettek; másfelől pedig, hogy a felismert igazság erejével az elkövetett igazságtalanság jóvátételének

ségeket, amelyeket önök oly kedvesek voltak részemre rendezni,

sok nyomori fakarnak és sok igazságtalanságot.

Tudom, hogy a jókedv mögött, amellyel engem körülvesznek, sok boru is rejtőzik. És sok mindent szeretnék még látni Magyarországon és sok mindent végezni és fogadom, ha időt adnak rá, el is végzem. Lesz még alkalom, hogy ide visszatérjek és azt, amit eddig elmulasztottam, pótoljam. Főleg pedig, hogy bepillanthassak a magyar vidék mindennapi életébe, nem mint az önök vendége, hanem mint egyszerű utas, aki ezt az országot megismerni kívánja.

A mai napon különös erővel érzem át azt a nagy igazságtalanságot, amelyet önökkel szemben elkövettek.

De remélem, hogy nincs már messze az az idő, amikor Magyarország újból elfoglalhatja régi helyét, amely őt mint a világ régi, történelmi nemzetét megilleti. Mégegyszer és teljes szívből köszönöm a szíves fogadtatást, amelynek során nemcsak a nép érzelmeit és lelkesedését ismertem meg, hanem erélyét és őszinteségét is. Éljen Magyarország!

Tomboló lelkesedés után dr. Kogutowitz Károly felolvasta annak a sürgönynek a szövegét, amelyet lord Rothermernek küldtek Londonba:

— A magyar Alföldnek ezer éven át sokat szenvedett és határvárossá lett metropolisába a mai napon gyalog és kocsiszerrel sokszáz kilométernyi távolságból egybegyűlt majd 100.000 főnyi gyülekezet, amelyben a lakosság minden rendje és rétege képviselve volt, a hála és szeretet érzésével üdvözli Lordságodat, mint Magyarországot feltámadásának leghatalmasabb bajnokát.

Szenipétery Lily szavalt most egy angol verset. Félőt felé járt az idő, amikor a város díszbankettje befejeződött.

szükségességét hirdesse és elismertesse s ezzel a világ békéjének útját egyenesse.

— Ez a bölcs megfontolással, önzetlenül és melegen érző szívvel elkezdett és nem fárado buzgalommal állandóan folytatott legnemesebb küzdelem, mely az igazság érvényesüléseért, az erőszak helyébe a történelmi jog uralmának biztosításáért folyik, a jog eszméjét szolgálja s minden tudomány végcéljának elérésére, az emberiség nyomorúságának enyhítésére s milliónyi kis ember sorának javítására irányul s így méltán állítható az ars aequi et boni:

a jog kultuszának és a jog tudományának művelése és terjesztése érdekében folytatott munkásság keretébe tartozónak

s olyanak egyszersmind, amely mellett a jogtudomány papjai megindultság nélkül nem mehetnek el.

— Mindezeknek megfontolása és átérzése alapján jutott el jog- és államtudományi karunk — mint a trianoni kiáltó igazságtalanság áldozatául esett s így az elsősorban érző egyetemünk egyik fakultása — mindannyiunk lelkéből fakadtan ahhoz az elhatározáshoz, hogy lord Rothermeret, a magyar nemzet részéről neki méltán kijáró elismerésnek és halának a magunk részéről való kifejezésül is, az összes jogtudományok honoris causa doctorává kreáljuk, amit 1928 március 27-én tartott jelen tanévi VII. rendes ülésünkben nagy lelkesedéssel egyhanguan határozattá is emeltünk.

— E határozatunkat kormányzó urunk öfömlőssége elfogadni és az oklevél kiadására az engedélyt megadni méltóztatott.

— Ennek alapján tehát már most én, mint egyetemünk jog- és államtudományi karának ezidei dékánja tisztemhez kötött hatalmamnál fogva ezennel lord Rothermere-t azoknak az érdemeinek elismerésül, amelyeket Magyarország ügyének felkarolásával és így végeredményben az igazság szolgálatában szerzett, —

az összes jogtudományok honoris causa doctorává avatja

és felruházom mindazokkal a jogokkal és kiváltságokkal, amelyek a honoris causa doctorokat megilletik.